XX. évf. 1933 április 4. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpzt. számla 17.270 sz.

SZERKESZTI: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL és NÉMETH KÁROLY.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4 Kiadóhivatala: Győr, Petőfi-tér 2.

EV. THEOLOGUSOK OTTHONA KÖNYVTÁRA SOPRON.

A misszió a jóakaratu birálat tűzében.

Hét amerikai keresztyén felekezet külmisszió munkáját vette beható vizsgálat alá Indiában, Burmában, Kinában és Japánban egy amerikaiakból álló bizottság, amely 1931. október 23-án kötött ki Bombayban és 1932. június 9-én indult haza Japánból. A hét hónapig tartó tanulmányutat egy másik, előtanulmányokat végző bizottság alapos, minden részletre kiterjedő munkája előzte meg. Jóllehet a munkálatot egyoldalunak lehetne mondani, mert csakis amerikaiaknak és csakis amerikai munkamezőkön szerzett tapasztalatait foglalja össze s talán azért is, mert kizárólag az u. n. misszionáló egyházak voltak képviselve, a benszülött keresztyének nem vettek cselekvő részt a vizsgálatban és a megállapítások szövegezésében, mégis igen nagy jelentőséget kell tulajdonítanunk annak a könyvnek, amely az idén jelent meg „Re-thinking Missions: A Laymen's Inquiry after One Hundred Years" címen. A címet magyarra így fordíthatnánk le: „A külmisszió új átgondolása: Laikusok vizsgálódása száz év után." A száz éven értendő az az évszázad, amely eltelt az újkori keresztyén misszió megindítása óta. Laikusoknak nevezi a könyvcím a vizsgálódókat nem azért, mintha nem értenének a külmisszióhoz, hanem azért, mert sem lelkész, sem hittérítő nem volt köztük. Egyébként olyan szaktekintélynek a neve is szerepel, amilyen például Jones Rufus.

Ez a könyv bennünket is közelről érdekelhet. Mert a külmisszió tanulmányozása és bírálata mindig jelenti a misszionáló egyházak vizsgálatát és birálatát is; továbbá, mert a külmissziói helyzet mindig élesen megvilágítja magának a keresztyénségnek életét és berendezkedését.

A bizottság tíz pontban foglalta össze megállapításait. Rokonszenvesen érint, hogy a régit nem csepüli le. Sőt elismeri a száz év előtti kezdetnek nagy és buzgó szerelmét és lelkesedését, áldozatkészségét és hősiességét. Megállapítja azonban, hogy most új eszközöket kell találni és alkalmazni, hogy az első lelkesedés tűze fellángoljon és az első szeretet heve izzásba jöjjön. A régi kerékvágáson megszokott döcögés és kényelem kell hogy véget érjen. Az első pont megállapítja, hogy a misszió lényegében véve jogosult, a munkát folytatni kell. De hangoztatja azt is, hogy a misszionak jogosult volta magában véve nem óvja azt meg az elhanyatlástól vagy megsemmisüléstől; szükséges, hogy a tényleges missziói munka méltóan képviselje a misszió jogosult gon-

dolatát. Felülvizsgálat tárgyává kell tenni a misszió célkitüzéseit és eszközeit, nehogy ezek legyenek akadályai a sikernek.

A második pont a misszió céljáról szól. Megállapítja, hogy a keresztyénség által meghatározott életfelfogás és gondolkodásmód minden embernek való, minden emberben életátalakító erővé válhatik az evangéliom. A célt legjobban kifejezhetjük a Miatyánk második kérésével: Jöjjön el a te országod! Közelebbről: iparkodjunk Jézus Krisztus szellemét hatóerővé tenni a világ életében azáltal, hogy életben és szóban megvalósítjuk azt, amit Jézus Krisztusról és ő általa tanítunk.

De ha azt akarjuk, hogy Isten országa eljöjjön, vagyis, hogy új társadalom alakuljon ki, akkor tudnunk kell, hogy az egyéni újjászületést semmi sem pótolhatja. Az új társadalom előfeltétele és hordozója az újfajta személy, mint társadalmi egyed. Az igazi, jóminőségű evangelizációt semmi módszer vagy eszköz nem szoríthatja alá. Mindamellett azt sem szabad felejtenünk, hogy a keresztyén életet nemcsak szóval, beszéddel lehet átplántálni másokba, hanem csendes személyes érintkezés, a keresztyén életpélda erejével is. Nem szabad hajszolni a statisztikai sikereket. Bíznunk kell munkánk láthatatlan eredményeiben. Szívvel lélekkel munkálkodjunk együtt a nem-keresztyén intézményekkel a szociális helyzet könnyítésére. A missziói munka nevelésügyi és egyéb emberbaráti részét fel kell szabadítani a tudatos és közvetlen evangelizációs munkával való kötelékből.

A negyedik pont azt kívánja, hogy a misszió tegyen pozitiv lépéseket a nem-keresztyén vallások megismerésére, iparkodjék a bennök található rokon elemeket elismerni s azokkal társulni. Nem kötelessége a misszionáriusnak, hogy a nem-keresztyén vallásokat támadja; elsőrendű kötelessége az, hogy pozitiv formában mutassa be a saját életfelfogását s hagyja ezt magáért beszélni. A keresztyén ember tehát munkatársnak tekinti magát minden vallás azon erői irányában, amelyek az igazságra törekesznek.

A misszionárius feladata rendkívül nehéz. Nemcsak önfeláldozó lelkületet és teljes odaadást kíván, hanem erkölcsi bátorságot, elsőrendű értelmi képességeket és vállalkozási kedvet, kockázat-szeretetet. Főleg pedig megköveteli, hogy képes legyen megérteni és őszintén szeretni azt a népet, amely közt munkálkodik. A misszionárius életszinvonala ne legyen olyan költséges, amely lehetetlenné teszi a néppel való életközösséget. A bizottság úgy találja, hogy a misszionáriusok intenziv munkája szükségessé teszi a jelöltek szigorú megrostálását, hosszabb ideig tartó szellemi nevelését és magasabb vonalu kiképzését. Inkább legyen számszerint kevesebb misszionárius, de azok azután legyenek elsőrendü erők. Nagy gondot kellene fordítani arra is, hogy kik jöhetnek számításba az egyes különleges munkák végzésénél és egyes helyek betöltésénél. A misszionáriusok kezdőévei próbaidő legyen. A bennszülött keresztyéneknek befolyást kell biztosítani a misszionárius kiválasztásánál és megtartásánál.

A keresztyén misszió legszebb eredménye abban mutatkozik,

ha Jézus szelleme kovászként hatja át az egyes országok népéletét. Meg kell találni a módját annak, hogy a Keleten azoknak tömege, akik Krisztus követői, de akik az Egyház testébe mégsem vehetők fel ennek jelenlegi szervezete miatt, tanítványoknak legyenek tekinthetők s egymás közt és velünk együtt bejussanak a szélesebb körü keresztyén testvériségbe.

A hetedik pont szerint a gyenge lábon álló keresztyén intézmények s a csupán névleges keresztyének nagy száma Ázsia-szerte szégyenére válik a missziói vállalkozásnak. Felekezeti érdekek, intézményi gőg, kooperativ tervezés hiánya idézték elő a viszonyok ilyen alakulását s ezt nem volna szabad tovább eltűrni. Mindenütt legégetőbb szükséglet a személyek és erőforrások összpontosítása. A tapasztalat azt mutatja, hogy ezt a feladatot a misszionáriusok ott künn a helyszinen megoldani képtelenek; a missziói társulatokra s a mögöttük álló felekezetekre háramlik a gyors és eltökélt cselekvés kötelessége.

A misszió mint ilyen ideiglenes jellegű. Eljön az idő, amikor a vallásos életnek a missziói munka által létesített centrumai önállóan fejlődnek és élnek tovább. Ezt az átmenetet már most elő kellene készíteni azzal, hogy gyülekezetalakítás, egészségügyi, nevelésügyi és vezetőképzési munkák helyett, amelyek a misszió szempontjából ideiglenes jellegüek, áttérjünk a misszió állandó funkciójára, ami nem egyébb, mint a világbéke és a világegység előmozdítása.

A misszió feladata, hogy a felelősséget fokozatosan áttegye az illető nép kezébe. Ez nem azt jelenti, hogy a bennszülött egyházat eresszük szabadjára. A missziói munka integritása megköveteli, hogy a bennszülötteket nevelje rá a felelősség és szabadság hordozására.

Végül a tizedik pont úgy látja, hogy elérkezett a missziói közigazgatás egységesítésének ideje. Azt javasolja, hogy a mostani bonyolult, drága és sokrétü gépezet helyett egyetlen szervezet lássa el a keresztyénség külföldi szolgálatát. Az erőket újra kell csoportosítani, felülemelkedve a felekezeti és tanbeli korlátokon s nem szabad azt számítgatni, hogy ezeknek a lefektetett elveknek megvalósítása mekkora áldozatokat követel személyi és felekezeti előnyökben.

Ez volna a bizottság munkálatának rövid összefoglalása. A bizottság állításaival és követelményeivel nem érthetünk mindenben egyet Csak röviden akarok rámutatni néhány olyan pontra, amelyet nem fogadhatok el.

A bizottság a világbékét tekinti a misszió állandó, tehát úgylátszik lényegbeli funkciójának. Eltekintve attól, hogy a Szentírás szerint a világbéke Krisztus dicsőséges második eljövetele után következik csak be, ez a célkitüzés nem hozható összhangba a keresztyénségnek e mostani világon túlmenő dicső reménységével; nem hozható összhangba Krisztus főmunkáiával, a lelkek megváltásával és üdvözítésével s nem tekinthető egyébnek, mint jogosulatlanul optimista ábrándnak, szivárvány kergetésnek. A misz-

szió, szerintük bizonyságtétel a Krisztusról, az evangéliomnak hirdetése és az evangéliom által közölt Szentlélek gyümölcseinek felmutatása által. A többi az Isten dolga.

Nem helyeselhetjük a nem-keresztyén népekkel és emberekkel való együttműködés gondolatát sem abban az értelemben, ahogyan azt a bizottság veszi. Nekünk igenis különbséget kell tennünk keresztyén és nem-keresztyén, Krisztus-hívő és pogány vagy bálványimádó, vagy Isten-tagadó közt. Ez a különbségtevés a nem-keresztyének érdekében is szükséges. Hozzátartozik a bizonyságtevéshez és a Krisztus iránti hűséghez. A bizottság célkitüzése azt mutatja, hogy a misszió indítékának nem a Krisztus missziói parancsa iránti engedelmességet, nem a Jézus Krisztushoz való ragaszkodást és az emberi lelkek szeretetét tekinti, hanem inkább az emberbaráti és altruisztikus szolgálatot. A bizottság a laza liberalizmus és a humanisztikus optimizmus alapján áll. Theológiája tájékozatlan, elmosódott. Emberi dolgokra gondol. A bizottságnak ezzel az álláspontjával szemben a missziónak és a keresztyénségnek történelméből a leghatározottabban kivilágló tény az, hogy a keresztyén missziónak éltető lelke, sugalmazója és ereje a Jézus Krisztusba mint egyetlen és élő Úrba és Megváltóba vetett hit volt. Ez a hit győzte meg a világot s ezt a hitet nem pótolhatják az altruizmus vagy világboldogítás eszméi. Ennek a világnak országai és a Krisztus országa között olyan nagy ellentét van, hogy a missziónak választania kell a kettő között.

A bizottság figyelmen kívül hagyja a keresztyén egyéni és közösségi életnek két tűzhelyét és gyújtópontját: Krisztust és Krisztus földi egyházát. Ebben a tekintetben a bizottság álláspontja jellemző arra az amerikanizmusra, amely a keresztyénség misztikus és spirituális mélységei iránt érzéketlen, az optimista fejlődés-tan hatása alatt áll, süket és vak a keresztyén eszkatológia iránt. Az organizációban jobban megbízik, mint a Szentlélekben. A népéletnek kovász-szerű áthatása alapjában véve helyes és evangéliomszerű. De semmiféle emberbaráti vagy altruisztikus kovász nem lehet pótszere a megtért, újjászületett s Krisztusban élő személyiségnek s a Krisztus testének az egyháznak. A misszió feladata és célja a Krisztus testének, az egyháznak építése, vagyis gyülekezetek plántálása.

Egészen helytelen a bizottságnak a nevelés kérdésében elfoglalt álláspontja. A bizottság azt ajánlja, hngy a nevelésnek ne legyen evangelizáló célzata, mert az evangelizáló célzatu nevelés másodrangú nevelés. Ez annyit jelentene, hogy a keresztyénség csak másodrangú nevelést bír adni a gyermekeknek és az ifjúságnak. Sajnos, a kommunisták és az istentagadók nem tekintik másodrangunak azt a nevelést, amiben ők részesítik a gyermeket! Ezen a ponton a bizottság végzetesen téved.

Minden, rövidre fogott birálat mellett is el kell ismernünk, hogy e bizottság nagy és érdemes munkát végzett s hogy munkájával kényszeríti a missziótársulatokat működésük felülvizsgálására, módszereik, célkitüzéseik, eszközeik reviziójára. Ez pedig

sohasem árt, még akkor sem, ha megmaradnak a régi mellett, mert tudatosan maradnak meg mellette s ez erősebbé teszi őket.

Nagyon figyelemre méltó, amit a bizottság a felelősségnek a bennszülött keresztyénekre való fokozatos áthárításáról és azok ily irányu neveléséről mond. Ez a protestantizmusnak szívéből van mondva. Mi az egyes keresztyéneket s a keresztyén gyülekezeteket keresztyén szabadságon, önállóságon és felelősségtudaton akarjuk nevelni, hogy ne kötelezzék el magukat emberek és emberi érdekek szolgálatára. Helyesen hangsúlyozza, hogy ez nem jelenti azt, hogy a benszülött keresztyéneket szabadjukra eresztjük, hanem azt követeli tőlünk, hogy önzetlenül végezzünk egy igen nehéz munkát, olyan emberek felnevelését, akik a szabadságban megtudnak állani. Ez ottkünn és idehaza a protestáns egyházaknak egyik legnehezebb, legnagyobb bölcseséget kivánó munkája.

Németh Károly.

Lehetett idő,

amikor a misszió csak kicsi, hívő körök ügye volt. Ma azonban az a döntő kérdés forog kockán: Krisztus győzzön a világon, vagy az Antikrisztus? — Ki van zárva, hogy csak egyetlen egy keresztyén is hidegen nézze és kivonhassa magát a harcból... Az ima hatalom s az imádkozó gyülekezet a meghallgatás csodáit éli át... Mindenek előtt kérjük, hogy most már minden lelkész vegye fel munkájába a külmissziót. Nem lehet az egyesek kedvtelésévé, az egyház életigényéről és Krisztus parancsáról van benne szó. — (Részletek Frőhlich szuperintendens beszédéből a f. é. febr. 5.-i lipcsei missziói toborzó ünnepélyen.)

Egyéni, családi, iskolai, templomi imádkozásaink alkalmával gondoljunk a külmisszióra!

Adjunk hálát!

1. Hogy a misszió feltartóztathatatlanul megy előre ma is, akár a virágvasárnapi fényes diadaluton, akár a Gecsemáné vagy Golgotha kemény tövises rögén.
2. Az ápr. 30.-i sajtóvasárnappal kapcsolatban a missziói irodalom megbecsüléséért, az evangélizáló és ébresztő kiadványokért.
3. A finnekért, Európa e nagy csendes kamrájáért, — tudva, hogy Isten ottan elhelyezett áldásainak továbbterjesztéssért Európa egy népe sem annyira felelős, mint mi, magyar evangélikusok.

Imádkozzunk!

1. Hogy a kereszt lehessen az egész föld örömévé. 48. Zsolt. 3.
2. Hogy a pénz-kiküldés lehetővé váljék s így többet tehessünk a lipcsei misszióért.
3. A finn külmisszióért s abban theológusaink bekapcsolódásáért.

A misszióról való megemlékezésre különösen szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. Az ápr. 11.-i megemlékezés alapigéje a 48. Zsolt.

HIREK.

Halálozás A szarvasi Misszióegyesület társelnökének, Lányi Herminnek egyetlen testvére, *Lányi Anna,* életének 63-ik évében, hosszú szenvedés után f. évi március 11-én visszaadta hívő lelkét Urának, akit mindhalálig buzgón szeretett és odaadóan szolgált. Lányi Gusztáv egykori szarvasi gimn. tanár és lelkész leánya áldott munkása volt Szarvason a lelki ébredésnek és az

evangelizálásnak. Az Úr koronázza meg örök dicsőséggel!

A budapesti tagok márc. 14.-i összejövetele igen népes volt. A résztvevők száma jóval meghaladta a százat. A misszió körének legtágabb körből való barátai hallgatták meg Johnson Gisle norvég lelkész előadását: A misszió iránytűjéről. Ez az iránytű: Jézus személye és szava. A misszió nem lélekhalászás. Ez a szó: misszionárius, a középkori elhomályosult keresztyénség és konyhalatinság terméke. Inkább missus-t kellene mondani, mint ahogy külföldön a latin szó kikapcsolásával kezdik a „küldött" szót használni. Az előadás a misszió minden nevezetesebb kérdését felölelte. Májusi számunkban bővebb ismertetést hozunk belőle. — Bibliamagyarázatot Dr. Molnár Gyula elnök tartott Jakab 1, 12—27-ről. Olyan volt, mint egy sok szálból álló hóvirágcsokor, mely sejteti a lelki ébredés folytán beálló tavasz boldog gazdagságát. Befejezésül Schulek Tibor, tábori lelkész imádkozott, aki Johnson előadását is tolmácsolta. — A legközelebbi összejövetel ápr. 11-én 1/26-kor lesz. (Üllői ut 24.) Sorra kerül Dr. Br. Podmaniczky Pál egyetemi tanár előadása Nommensenről.

Alapszabályaink átdolgozott formában az egyetemes egyház jóváhagyásával nyomtatásban megjelentek. Érdeklődőknek szívesen küldünk belőle.

A budapest-angyalföldi Lutherszövetség igen sikerült külmissziói szeretetvendégséget rendezett márc. 5-én. Rimár Jenő a lipcsei misszióról tartott vetített képes előadást. Kazár Gizella leányköri tag kedves darabot írt ez alkalomra: Mit tehetünk a misszióért? A darab előadása nem igényel különösebb felszerelést s kívánatra a szöveget megküldjük előadás céljából. Szerepelt a vasárnapi iskolás gyermekek énekkara és a Luther Márton kör vegyeskara Koch István tanító vezetésével. Bibliamagyarázatot Gáncs Aladár tartott 1!3. Zsolt. 3–8. Nemcsak a kereszt állítja elénk a magát megalázó Istent, hanem az a megnyerő, mentő szeretet, amelylyel az Úr eljön minden egyes lélekért, hogy sajátjává és eszközévé tegye. Befejezésül Broschkó G. Adolf imádkozott. Az estély tiszta jövedelméből 40 P-t kapott a külmisszió. Az estélyről aláírásos üdvözlet ment Kunst Irén mísszionáriusnőnek Kínába.

Egyik egyházi lapunk szerkesztőségéhez 10 P-t küldött egy névtelen azzal a kéréssel, hogy a lapban missziói hírek is jelenjenek meg.

Sopronban theológusaink részére hetenként külmissziói bibliaórát tart D Báró Podmaniczky Pál.

Az Evangélikus Népiskola márciusi száma Borgulya Endre szarvasi tanító előadását hozza a külmissziói munka kiépítéséről a gyermekek között. Ez az előadás a mult évi sárszentlőrinci konferencián hangzott el. Javasolja, hogy iskoláink minden évben egyszer nyilvános istentiszteletet, iskolai ünnepélyt tartsanak a misszió iránti érdeklődés felkeltésére. Javasolja az iskolai külmissziói persely bevezetését s Dániel könyvének ismertetését. — Az Evangélikus Élet márc. 19.-i száma e hírrel kapcsolatban — igaz örömünkre — megjegyzi: Jó volna, ha e javaslatokkal a tanítók és lelkészek gyűlései foglalkoznának.

Nyári konferenciánk a tavalyi sárszentlőrinci konferencia mintájára Kardoskuton, Orosháza mellett lesz aug. 15—17. napjain. A gödöllői világcserkész-táborozás miatt kellett erre az időpontra halasztani. A konferenciát a kardoskuti gyülekezettel s az evangélllumi iratterjesztés barátainak körével karöltve tartjuk.

A mult számunkban említett fogházmissziói adományt egyesületünk vezetőségének tanácsára az adományozók közvetlen az egyet. felügyelő úrhoz küldték, mint aki a fogházmissziónak szóló perselyek és adományok ügyét irányítja.

Az „Ébredj!" evangélizáló röpiratsorozat 3. száma megjelent. Címe: „Mi neked az élet?" Irta: Lukács István bobai lelkész. Ára darabonként 2 fillér. Terjesztők 100 példánytól darabonként 1 fillérért kapják. Megrendelhető a Harangszó Kiadóhivatalában, Győr. Azok, akik az iratterjesztés baráti köréhez csatlakoztak, a husvét előtti szállítmánnyal kapják.

Budapesten a zsidó missziónak egy új munkája indult meg, melynek módszere, hogy Krisztus-hívő zsidók evangelizálják a zsidóságot.

Ihmels, lipcsei missziói igazgató, Nagpurban, az indiai nemzeti keresztyén tanács konferenciája alkalmával megbetegedett. A betegség nem tartott soká. Jan. 19-én ezt írta: Remélem, az eddigiek után, hogy utam megnyugtató eredményekkel jár.

Japánból. Nálunk Magyarországon nyilatkozatok jelentek meg az első magyar király ereklyéjének tiszteletéről,

imádásáról, a hozzá való imádkozásról. Érdekes megvilágításba és párhuzamba állítja ezt a kérdést a japán belügyminiszternek egy legujabb döntése. A japán belügyminisztérium három esztendeje bizottságot küldött ki annak kivizsgálására, hogy az úgynevezett állami Sintó vallás-e, vagy nem. A bizottság feloszlott anélkül, hogy vizsgálódását befejezte volna, mert ebben a fontos kérdésben nem tudott egyértelmű megállapodásra jutni. A szuperpatrióták az események ilyen alakulásával igen elégedetlenek voltak, mert ők a tanulókat és a tisztviselőket kötelezni akarják arra, hogy a Sinto oltárai előtt bemutassák tiszteletüket, vagy imádatukat, vagy hódolatukat. A japán belügyminiszter most a japán tulzó nacionalisták kivánságának eleget tett azzal a döntessel, hogy az állami Sinto és az oltárok tisztelete „nemzeti ügy, amely a vallason felül áll". A japán keresztyének ebben a miniszteri döntésben a japán alkotmány biztosította vallásszabadság sérelmét látják és tiltakoznak ellene, de a japán nacionalisták megvannak elégedve. A japán belügyminiszter s a hozzá hasonló helyzetben levők Schiller német költőnek „Tell Vilmos" c. színművéből is tanulhatnának. Ebben a színműben szerepel Gessler-kalap, azért is ajánlható párhuzam, mert a kalapot lehet forgatni.

A bolgár exarcha a prot. és a r. kath. misszióról. Boris, a bolgár orthodox egyház Konstantinápolyban székelő exarchája következőképen nyilatkozott a protestánsoknak és a római katholikusoknak Bulgáriában folytatott missziói tevékenységéről: „A római katholikus egyház mindig kisérletezett a bulgáriai propagandával. A szentszéknek világi állammá alakulása előtt bizonyos remények fűződhettek hozzá. De azóta a bolgárok a pápát világi szuverénnek tekintik s ezért lehetetlen, hogy nemzeti öntudattal bíró bolgár alávesse magát egy idegen hatalomnak. — Ami a protestáns egyházakat illeti, nincsenek velük semmiféle kapcsolataink. De ha a Bulgáriában működő amerikai missziókat a protestáns egyházak képviseletének tekintjük, be kell vallanunk, hogy nem tudjuk egymást megérteni. A missziók úgy látszik pogány országnak tekintik Bulgáriát; legalább is ez a benyomásunk. Másrészt mi bolgárok valamennyien egy dogmában hiszünk, ellenben úgy vesszük észre, hogy a missziók által képviselt szekták olyan különbözőségeket mutatnak, amelyek a mi népünket meghökkentik és zavarba ejtik. Tény az, hogy nem értjük egymást. Ez az oka annak, hogy a misszionáriusok munkája Bulgáriában kárbaveszett."

Bennszülött lelkészek Keletafrikában. Január 11-én nyitotta meg Raum, a Lipcsei Misszió esperese Madsameban, a Kilimanadsaro hegységben a bennszülött lelkészek számára az első tanfolyamot. A különböző tartományok keresztyén gyülekezetei összesen 14 jelöltet küldtek a tanfolyamra. Ezek kivétel nélkül derék, bevált emberek, akik már régóta érdemes egyházi és iskolai munkát fejtenek ki, többnyire 40-ik életévüket meghaladták és családosak. Ha meggondoljuk, hogy a Lipcsei Misszió csak épen 40 esztendeje működik a keletafrikai munkamezőn, nagy hálával és örömmel üdvözölhetjük ezt a keletafrikai keresztyénség jövőjére annyira fontos eseményt.

Az indiai nők ébredése. Ebben a téli félévben egymagában Londonban nem kevesebb mint 600 indiai nő folytatja tanulmányait. Maga ez az egy tény milyen éles megvilágításba állítja azt az ellenállhatatlan művelődési vágyat, amely az indiai nők világát betölti! A világháború előtti esztendőkben ki tartotta volna lehetségesnek azt, hogy az indiai nők ilyen tömegekben keresik fel a Nyugat művelődési központjait? Ha még számításba vesszük azt a körülményt is, hogy Gandhi szabadságmozgalmának rohamcsapatai jórészt a nők közül kerülnek ki, akkor még nagyobb lesz ennek az ébredésnek hatása és jelentősége. S az indiai női világnak ez a megmozdulása egyáltalán nem dolgozik a misszió ellen, sőt annak kezére játszik! Ezt a megfigyelést tették nemcsak az Északindiában dolgozó misszionáriusok, hanem most már a Lipcsei Missziónak Délindiában dolgozó misszionáriusai is. Évezredek óta uralkodó vallásos és társadalmi hagyományok, amelyeknek szívós képviselője védelmezője az indiai nő volt, meginognak és összeomlanak. Az indiai nő látóköre kitágul, előítéletei eltünnek, nem utolsó sorban a missziói iskolák hatása alatt. Nagyon óvatos megitélés mellett is ki szabad tehát mondani, hogy az indiai női világ talaja elő van készítve a keresztyén üzenet befogadására. Bárcsak állanának rendelkezésre az eszközök ennek a kedvező alkalomnak a kihasználására!

A világháború hatása. A világháború kihatásai olyan jelentékenyek, hogy ma még át sem tekinthetők. A világháború Keletázsia keresztyéneit felébresztette és önállóságukat hatalmasan növelte. Japánban különböző bennszülött gyülekezetek keletkeztek, amelyek nem nevelési vagy társadalmi tevékenységgel foglalkoznak, hanem teljesen a missziói munkára szorítkoznak. Felvirágzásuk csodálatraméltó, jóllehet, vagy talán épen azért, mert mindent maguk csinálnak fehér misszionárius nélkül. A Kobe városában (800.000 lakos) alakult egyik ilyen gyülekezet már 15 másik gyülekezetet tudott létre hozni. Még feltünőbb a fejlődés az eddig annyira elhanyagolt falusi népesség között. Egyetlen egy japán keresztyén néhány év alatt 26 gyülekezetet alapított s ezek valamennyien a maguk lábán állnak, fenntartják magukat.

Taggyűjtő íveket külön nem nyomatunk. A költség-kimélésen kívül azért is lemondtunk egyelőre erről, mert nem az a fontos, hogy egyesületünknek sok tagja, hanem az, hogy minél több, igazán az Isten országa ügyét szívén hordozó tagja legyen. Ezek pedig meg fogják találni a csatlakozás módját gyűjtési propaganda nélkül is. Ahol mégis szükség mutatkoznék taggyűjtő ívekre, ott a vezetőktől azt kérjük, szíveskedjenek sajátkezüleg kiállítani ívet. A gyűjtőív élén kívánatos közölni a tagsági tudnivalókat. A tagok vagy rendesek, vagy pártolók. A rendes tagok évi 4, a pártoló tagok évi 2 P-t fizetnek. Kapják az egyesület hivatalos lapját. A különbség csak az, hogy a rendes tagok a küzgyülésen szavazati joggal is bírnak, míg a pártoló tagok csak tanácskozó joggal. Az egyesület tagjai az évi járulék lelkiismeretes befizetése mellett ígyekeznek tehetségük szerint az egyesület munkáját anyagilag és lelkileg támogatni, különösen szívükre vévén a missziói iratterjesztés ügyét s az egyesület által rendezett összejövetelek látogatását.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. misszióegyesület pénztárába 1933. február hó 21-től f. évi március hó 21-ig befolyt összegekről:

Tagdíjak: Pataky Antalné Bpest 4.— P, Trenka Tamásné Bpest 4.— P, özv. Borsos Józsefné Bpest 1.— P, Pataky Vilma Bpest 2.— P, Gáncs Aladár Bpest 4.— P, Budapesti-Kerepesi-uti egyház 4.— P, Morhács Márton Bpest 4.— P, Kozma Gabriella Bpest 4.— P, Ritter Frigyesné Győr 4.— P, Scherer József Szentgotthárd 4.— P, Brenn Zoltán Zalaegerszeg 4.— P, v. Sréter Ferenc Szada 4.— P, Protestáns ifjusági gyülekezet Sopron R. F. 4.— P, Dr. Wiczián Dezső Sopron 3.— P, Arató István Kőszeg 3.— P, Rimár Jenőné Bpest 5.— P, Molnár Ilona Bpest 5.— P, Kiss István Sámsonháza 4.— P, Dr. Scholtz Oszkár Bpest 1.— P, Schulek Tibor Budapest 2.— P.

Offertoriumok: Bpesti-Kerepesi uti egyház 2.70 P, Angyalföldi Luther Szövetség és Luther Márton Kör Budapest 1933. márc. 5.-i ünnepén 40.— P, Ceglédi egyház 7.32 P, Soltvadkerti egyház 10.— P, Bpesti-Gyarmat-utcai kápolna 13.80 P, Pesti német egyház 25.— P.

Adományok: Végh László Kecskemét 1.— P, Több győri hívő 25.— P, Juhatsek Nándor Bpest 2.— P, „Atom" 3.— P, Protestáns ifjusági gyülekezet Sopron R. F. 1.— P, Dr. Wiczián Dezső Sopron 1.10 P.

Persely-gyűjtések: Nyiregyházai Luther Szövetség 12.— P, ifj. Grabner János Székesfehérvár 1.— P, Evang. lelkészi hiv. Szentgotthárd 5.38 P, B.-pesti Üllői uti imaházban 1933. márc. 14-én tartott külmissziói óra 8.62 P, Drenyovszky János kispesti vallástanár tanítványai 5.73 P, Ceglédi ev. egyház (2 perselye) 15.88 P.

Adományok a Missziói Lapokra: Haniffel Sándor Sárszentmiklós 10 fill., Tomasovszky Mihályné Nyiregyháza, özv. Fehér Kálmánné Győr, Koritsánszky Ottó Bpest, Schneller Ferenc Pápa, Nagy István Zalaistvánd, Kosztra Pál Bócsa, Zsiba László Cegléd, özv. Dely Lajosné Felpéc 1—1 P, Tompa László Boba 2.— P.

Az Úr megáldó, megsegítő és megoltalmazó kegyelme legyen velünk mindnyájunkkal!

Budapest, 1933. március hó 21-én. *Broschkó G. A.* pénztáros, Bpest IV., Deák-tér 4. — Csekkszámla száma 16.188 szám.

Németh Vilmos könyvnyomdája Szentgotthárdon.